

Tsunami nemocí II.

V roce 2004, v dobách mého hobbistického přístupu ke Green Ways, jsem napsal článek „Českou republikou se šíří tsunami nemocí“ pro jeden server alternativní medicíny. Bylo to těsně po událostech v Tichém oceánu, kdy apokalyptická tsunami zdevastovala rozsáhlá území a způsobila smrt dvěma stům tisíců lidí. Mediální záplava dramatických zpravodajství vyvolala obrovskou solidární odezvu. Všechny země, včetně naší, pořádaly sbírky na pomoc, spousta dobrovolníků jela pomáhat s následky.

Článek, který jsem napsal, a který se potom řetězově kopíroval prostřednictvím internetu, byl založen na tom, že jsme schopni vnímat katastrofu tohoto typu jako něco burcujícího, něco, co nás vede k činu, k rozhodnutí, k soucitu. Zatímco tsunami nemocí tady u nás, kolem nás, v nás... s námi nepohne. Přitom rozsahem škod, počty úmrtí, sumou utrpení byla už ta tehdejší vlna tsunami nemocí v České republice stejně děsivá jako to, co postihlo Indonésii, Srí Lanku, Indii, Thajsko spolu s africkým Somálskem dohromady.

Co se změnilo od roku 2004? Vlády zemí kolem Indického oceánu vybuďovaly systémy včasného varování, obyvatelstvo v pobřežních oblastech bylo vyškolen

a vycvičeno. Tedy provedl se pořádný kus preventivní práce. A tak se nabízí otázka, co se změnilo od roku 2004 u české tsunami nemocí, aby lidé zbytečně a často bolestně neumírali? Co udělala vláda České či Slovenské republiky v oblasti prevence nemocí za dobu 7 let? (Pomiňme teď kontroverzní program „mamograf do každé rodiny“.) Pravděpodobně čteš tyto řádky jako člověk, který je více informován o stavu zdraví české či slovenské populace, vnímáš i hlubší souvislosti. Takže se zeptám ještě jednou – můžeš zmínit alespoň pár účinných opatření učiněných našimi vládami v oblasti prevence nemocí řekněme v posledních třech letech? Ne?

Ale tady v ČR umírají lidé! Denně! A stále víc! Ročně u nás přibude už 80.000 nemocných na rakovinu! Potom si zažijí peklo chemoterapie a radioterapie! A 75 % z nich stejně na rakovinu vbrzku zemře. Cukrovkářů už nemáme 650.000, ale bratru k milionu. O přibližně 50 % stoupl počet dětí narozených s vrozenou vadou, zatímco schopnost děti počít a donosit nepřímou úměrou klesá! Ne, nechystám se tady kopírovat děsivé statistiky, jenom říkám, že za dobu 7 let se na „Ústředí“ změnilo přesně to,

na co sis nezpomněl(a) u mnou výše položené otázky. Možná snad jenom masivní loňský nákup předražovaných vakcín proti prasečí chřipce vyvrací u ministerstva zdravotnictví podezření z trestuhodné liknavosti.

V tom článku jsem tenkrát psal o roli „trojského koně“ v podobě ječmene a chlorelly GW. O tom, co s námi zelenáče dělají na všech úrovních bytí. A vyzýval jsem v něm pateticky kdekoho, aby šířil zelenáče hlava nehlava kolem sebe, co to jen jde. Že při dostatečném rozšíření, při získání kritického množství lidí se začnou měnit i stravovací návyky, započne hledání nejkvalitnějších potravin, spousta lidí zjistí rozdíl mezi rajčetem ze zahrádky a španělským hydroponním zázrakem, tím budeme „obnoveni“ ze zdroje, tím přestaneme škodit sobě, zvířatům, lesům a celé Zemi, tím budeme hledat smysluplnější cíle než ty, které nás přivedly sem, atd. atd. ... a najdeme tak mnozí své pravé předurčení. A tu se naskýtá otázka: „Co se změnilo u mne za těch 7 let?“ Určitě jsem od slov na internetu přešel v roce 2006 k činu, ale principiálně to vidím stejně, kromě dvou věcí: 1) redefinoval jsem si pojmy „Moc“ a „Ne-moc“ zmiňované v tehdejšímu článku. Dnes souhlasím s panem Miroslavem Zelenkou, že **Moc** je schopnost bytosti svým rozhodnutím (*myšlenkovou či fyzickou činností či nečinností*) měnit realitu, včetně sebe. **Ne-moc** je neschopnost bytosti svým rozhodnutím měnit realitu, včetně sebe.

Z tohoto hlediska vnímám „Ústředí“ jako Ne-mocné. Stále točí svých 260 miliard Kč se stále horšími výsledky. Není schopno měnit realitu ani sebe. Podíval jsem se na nás, grínvejsáky: my všichni jíme zelenáče, většinou jíme jinou stravu než dřív, hledáme lepší potraviny, hodně z nás pravidelně cvičí, někteří meditují a obecně posouváme své hodnoty, priority a role a k témuž intenzivně inspirujeme i druhé. Jsme jednoznačně statisticky zdravější. Tedy **svým soustředěným rozhodnutím jsme dokázali měnit realitu, včetně sebe**. Jsme tedy v duchu definice Mocní! A s mocí přichází i odpovědnost. Dokázali jsme si na plodech jejich práce za 7 let, že „Oni“ – Ústředí tu moc měnit realitu ani sebe nemají (tedy nemají ani odpovědnost). Zatímco 10 let

A s tím souvisí mé druhé pochopení: Pokud to chceme udělat rychle, efektivně a odpovědně, není jiné cesty než zpevnit svůj postoj k projektu GW a jeho prostřednictvím změnit zdravotní statistiky. Jinými slovy řečeno – tím, že každý pomůžeme urychleně 5 lidem stát se ekonomicky svobodnými, tím pomůžeme statisícům lidí být zdravějšími a sobě odpovědnějšími.

(u mne 5 let) naše nepřetržitě rostoucí síť a vliv zvedají i naši odpovědnost za to, že se námi prověřené „recepty“ dostanou k co nejvíce současným i budoucím pacientům, a pokud možno dřív, než se jimi stanou.

A s tím souvisí mé druhé pochopení: Pokud to chceme udělat rychle, efektivně a odpovědně, není jiné cesty než zpevnit svůj postoj **k projektu GW a jeho prostřednictvím** změnit zdravotní statistiky. Jinými slovy řečeno – tím, že každý pomůžeme urychleně 5 lidem stát se ekonomicky svobodnými, tím pomůžeme statisícům lidí být zdravějšími a sobě odpovědnějšími. Najednou mi vše do sebe zapadá. **Pozastavoval jsem se nad tím, že tsunami roku 2004 vyvolala masově ve světě odezvu solidarity i následné prevence, zatímco plížívá a před médii podivně ukrytá tsunami nemocí v ČR obdobných rozměrů vlastně nikoho k činům ani slovům neinspiruje.** Teď vím, že my máme Moc. Máme Moc dávat lidem Příležitost k větší změně než jen k zelenáčům. Bylo důležité si to uvědomit. A správným použitím této Moci tedy je – **soustředit ji** k vyvolání zemětřesení uchopených Příležitostí, které **silou geometrické řady** spustí kontratsunami! Tsunami zeleného úspěchu, navrátivší v důsledku nejen vykojený vlak lidské společnosti zpátky na koleje, ale transformující ho na šinkanzen.